

இனிமையான குழந்தைகளே -இதே சங்கமயுகத்தில் ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மாவின் (சந்திப்பு) சங்கமம் ஆகிறது. சத்குரு ஒரே ஒரு முறை வந்து குழந்தைகளுக்கு சத்திய ஞானம் அளித்து, சத்தியத்தை பேச கற்பிக்கிறார்.

கேள்வி: எந்த குழந்தைகளின் நிலை மிகவும் முதல் தரமாக இருக்கிறது?

பதில்: யாருடைய புத்தியில் இவை எல்லாமே பாபாவினுடையது என்றிருக்கிறதோ - ஒவ்வொரு அடியும் ஸ்ரீமத் பெறுபவர்கள் முழுமையாக தியாகம் செய்யக் கூடிய குழந்தைகளின் நிலை மிகவும் முதல் தரமாக இருக்கும். யாத்திரை நீண்டது ஆகும். எனவே உயர்ந்த தந்தையிடம் உயர்ந்த வழி பெற்றுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

கேள்வி: முரளி கேட்கும் பொழுது எந்த குழந்தைக்கு அளவற்ற சுகத்தின் உணர்வு ஏற்படும்?

பதில்: நாம் சிவபாபாவின் முரளி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று யார் நினைக்கிறார்களோ - இந்த முரளி சிவபாபா பிரம்மாவின் உடல் மூலமாக கூறி உள்ளார். மிகவும் அன்பிற்குரிய பாபா நம்மை சதா சுகமுடையவர்களாக மனிதனிலிருந்து தேவதையாக ஆக்குவதற்காக இதைக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார். முரளி கேட்கும் பொழுது இது நினைவில் இருந்தது என்றால் சுகத்தின் உணர்வு ஏற்படும்.

கீதம்: அன்பிற்குரியவரே வந்து சந்தியுங்கள் .. ..

ஓம் சாந்தி. இந்த துக்கமுடைய வாழ்வு துக்கதாமத்தில் தான் ஆகிறது. சுகமுடைய ஜீவ ஆத்மாக்கள் சுகதாமத்தில் இருப்பார்கள். அனைத்து பக்தர்களின் பிரியமானவர் ஒருவர். அவர் தான் நினைவு செய்யப்படுகிறார். அவருக்கு ப்ரீதம் -அன்பர் என்று கூறப்படுகிறது. துக்கம் ஏற்படும் நினைவு செய்கிறார்கள். இதை யார் வந்து புரிய வைக்கிறார்? உண்மையிலும் உண்மையான பிரியதர்ஷன், உண்மையான தந்தை, உண்மையான ஆசிரியர் மற்றும் உண்மையான சத்குரு... அனைவரின் பிரியதர்ஷன் அந்த ஒருவர் ஆவார். ஆனால் பிரியதர்ஷன் வருவது எப்பொழுது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. பிரியதர்ஷன் சுயம் அவரே வந்து தனது பக்தர்களுக்கு தனது குழந்தைகளுக்கு நான் சங்கமயுகத்தில் ஒரே ஒரு முறை தான் வருகிறேன் என்று கூறுகிறார். நான் வருவது மற்றும் போவதின் இடைப்பட்ட நேரத்தை தான் சங்கமம் என்று கூறுவார்கள். மற்ற எல்லா ஆத்மாக்களுமே நிறைய முறை பிறப்பு இறப்பில் வருகிறார்கள். நான் ஒரே ஒரு முறை தான் வருகிறேன். நான் சத்குரு கூட ஒரே ஒருவன் மட்டும் ஆவேன். மற்றபடி குருக்களோ அநேகம் உள்ளார்கள். அவர்களை சத்குரு என்று கூற முடியாது. எனினில் அவர்கள் ஒன்றும் சத்தியத்தைப் பேசுவதில்லை. அவர்களுக்கு சத்தியமான பரமாத்மா பற்றி தெரியவே தெரியாது. யார் சத்தியத்தை அறிந்து கொண்டு விடுகிறார்களோ அவர்கள் எப்பொழுதும் சத்தியத்தைப் பேசுகிறார்கள். அந்த சத்குரு தான் சத்தியத்தை பேசக் கூடிய உண்மையான சத்குரு ஆவார். நான் சங்கமயுகத்தில் வருகிறேன் என்று உண்மையான தந்தை, உண்மையான ஆசிரியர் சுயம் வந்து கூறுகிறார். எவ்வளவு நேரம் வருகிறேனோ அவ்வளவு தான் என்னுடைய ஆயுள் ஆகும். பதீதர்களை பாவனமாக ஆக்கித் தான் செல்கிறேன். எப்பொழுது ஜென்மம் ஆகியதோ அப்பொழுது முதல் நான் சகஜ இராஜயோகம் கற்பிக்க ஆரம்பிக்கிறேன். பிறகு நான் கற்பித்து முடித்து விடும் பொழுது பதீத உலகம் விநாசம் அடைந்து வருகிறது மற்றும் நான் சென்று விடுகிறேன். அவ்வளவு தான். நான் இவ்வளவு நேரம் தான் வருகிறேன். சாஸ்திரங்களிலோ எந்த நேரமும் எழுதப்படவில்லை. சிவபாபா எப்பொழுது ஜன்மம் எடுக்கிறார். எவ்வளவு நாட்கள் பாரதத்தில் இருக்கிறார். இதை சுயம் தந்தையே வந்து கூறுகிறார் - நான் வருவதே சங்கமத்தில் ஆகும். சங்கம யுகத்தின் ஆரம்பம் சங்கம யுகத்தின் முடிவு என்றால் நான் வருவதற்கான ஆரம்பம், நான் செல்வதற்கான முடிவு. மற்றபடி இடைப்பட்ட நேரத்தில் வந்து இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன். நான் இவருடைய வானப்பிரஸ்த நிலையில் வருகிறேன் என்றும் சுயம் தந்தையே வந்து கூறுகிறார். அன்னிய தேசத்தில் அந்நிய உடலில் வருகிறேன். எனவே விருந்தாளி ஆகிறார் அல்லவா? நான் இந்த இராவணனின் உலகத்தில் விருந்தாளி ஆகிறேன். இந்த சங்கமயுகத்தின் மகிமை மிகவும் உயர்ந்தது, வலிமை வாய்ந்தது. தந்தை வருவதே இராவண இராஜ்யத்தை விநாசம் செய்து இராம இராஜ்யத்தை ஸ்தாபனை செய்ய. சாஸ்திரங்களில் நிறைய கட்டுக் கதைகள் எழுதி விட்டுள்ளார்கள். இராவணனை எரித்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். முழு சிருஷ்டியே இச்சமயம் இலங்கை போல ஆகும். வெறும் சிலோனுக்கு இலங்கை என்று கூறப்படுவில்லை. இந்த

முழு சிருஷ்டியே இராவணனினுடைய இருப்பதற்கான இடமாக உள்ளது அல்லது சோகவனமாக உள்ளது. எல்லோரும் துக்கமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். நான் இதை அசோகவனமாக அதாவது ஹெவென் (சொர்க்கம்) ஆக ஆக்க வருகிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். சொர்க்கத்தில் எல்லா தர்மங்களும் இருப்பதில்லை. அங்கு ஒரே ஒரு தர்மம் இருந்தது. இப்பொழுது அது இல்லை. இப்பொழுது மீண்டும் தேவதையாக ஆக்க இராஜயோகம் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எல்லோருமே கற்க மாட்டார்கள். நான் பாரதத்தில் தான் வருகிறேன். பாரதத்தில் தான் சொர்க்கம் ஆகிறது. கிறித்துவர்கள் கூட ஹெவென் (சொர்க்கத்தை) ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். "லெஃட் ஃபார் ஹெவென்லி அபோட்" (சொர்க்கத்திற்கு சென்று விட்டார்). காட் ஃபாதரிடம் சென்று விட்டார் என்கிறார்கள். மற்றபடி ஹெவென் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துள்ளார்களா என்ன? ஹெவென் என்பது தனி பொருள் ஆகும். எனவே நான் எப்பொழுது மற்றும் எப்படி வருகிறேன் என்பதை தந்தை புரிய வைக்கிறார். வந்து திரிகாலதரிசியாக ஆக்குகிறேன். திரிகாலதரிசியாக வேறு யாரும் ஆவதில்லை. சிருஷ்டியின் முதல் இடை கடையை நான் தான் அறிந்துள்ளேன். இப்பொழுது கலியுகத்தின் விநாசம் ஆகப் போகிறது. அறிகுறிகளும் தென்பட்டு கொண்டிருக்கின்றன. நேரம் கூட அதே சங்கமத்தினுடையது ஆகும். மிகச் சரியான நேரம் (அக்யுரேட் டைம்) என்று எதையும் கூற முடியாது. மற்றபடி இராஜதானி முழுமையாக ஸ்தாபனை ஆகி விடும். குழந்தைகள் கர்மாதீத நிலையை அடைந்து விடுவார்கள். பின் ஞானம் முடிந்து போய் விடும். யுத்தம் ஆரம்பமாகி விடும். நானும் என்னுடைய பாவனமாக ஆக்கும் பாகத்தை பூர்த்தி செய்து சென்று விடுவேன். தேவி தேவதா தர்மத்தின் ஸ்தாபனை செய்வது - இது என்னுடைய பாகம் ஆகும். பாரதவாசிகள் இதை எதுவும் அறியாமல் உள்ளார்கள். இப்பொழுது சிவராத்திரி கொண்டாடுகிறார்கள் என்றால் அவசியம் சிவபாபா ஏதாவது காரியம் செய்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் பின் கிருஷ்ணருடைய பெயரை போட்டு விட்டுள்ளார்கள். இது ஏதோ சாதாரண தவறு போலத் தெரிகிறது. சிவபாபா வந்து இராஜயோகம் கற்பிக்கிறார் என்பது சிவபுராணம் போன்ற எந்த சாஸ்திரங்களில் கூட கிடையாது. உண்மையில் ஒவ்வொரு தர்மத்திற்கும் ஒவ்வொரு சாஸ்திரம் உள்ளது. தேவதா தர்மத்தினடையதும் ஒரு சாஸ்திரம் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதன் படைப்புக்கர்த்தா யார்? இதில் தான் குழம்பி உள்ளார்கள்.

நான் அவசியம் பிரம்மா மூலமாக பிராமண தர்மம் படைக்க வேண்டி உள்ளது என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். பிரம்மா குமார் குமாரிகள் பிரம்மா முக வம்சாவளி ஆகிறார்கள். அநேகருடைய பெயர் மாற்றப்பட்டது. ஆனால் அவர்களுக்குள் நிறைய பேர் ஓடிப் போய் விட்டார்கள். கூடவே ரிப்ளேஸ் இடம் நிரப்பதல் கூட ஆகிறது. மற்றபடி பெயர் மாற்றுவதால் ஒரு நன்மையும் இல்லை என்று பார்க்கப்பட்டது. அதுவோ மறந்தும் விடுகிறார்கள். உண்மையில் நீங்கள் தந்தையிடம் யோகம் கொள்ள வேண்டும். சரீரத்திற்குத் தான் பெயர் கிடைக்கிறது. ஆத்மாவிற்கோ பெயர் கிடையாது. ஆத்மா 84 பிறவிகள் எடுக்கிறது. ஒவ்வொரு பிறவியிலும் பெயர், ரூபம், தேசம், காலம் எல்லாம் மாறி விடுகிறது. நாடகத்தில் எவருக்கும் ஒரு முறை என்ன பார்ட் கிடைத்துள்ளதோ அதே ரூபத்தில் மீண்டும் இதே கலப்பத்தில் ஒரு பொழுதும் பாகத்தை நடிக்க முடியாது. அதே பாகம் மீண்டும் 5 ஆயிரம் வருடங்கள் கழித்துதான் நடிப்பார். அப்படி இன்றி கிருஷ்ணர் அதே பெயர் ரூபத்தில் மீண்டும் வர முடியும் என்பதல்ல. ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டு மற்றொன்று எடுக்கும் பொழுது தோற்றம் ஒன்று போலவே இருக்காது என்பதையோ அறிந்துள்ளீர்கள். 5 தத்துவங்களுக்கேற்ப தோற்றங்கள் மாறிக் கொண்டே போகின்றன. எத்தனை தோற்றங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இவை எல்லாமே ஏற்கனவே நாடகத்தில் பொருந்தி உள்ளது. புதியதாக எதுவும் அமைவதில்லை. இப்பொழுது சிவராத்திரி கொண்டாடப்படுகிறது. அவசியம் சிவன் வந்துள்ளார். அவரே முழு உலகத்தின் பிரியதர்ஷன் ஆவார். லட்சுமி நாராயணர் அல்லது இராதை கிருஷ்ணர் அல்லது பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகிய யாருமே பிரியதர்ஷன் கிடையாது. காட்ஃபாதர் தான் பிரியதர்ஷன் ஆவார். தந்தையோ அவசியம் ஆஸ்தி அளிக்கிறார். எனவே தந்தை பிரியமானவராகப் படுகிறார். என்னை நினைவு செய்யுங்கள். ஏனெனில் என்னிடமிருந்து நீங்கள் ஆஸ்தி பெற வேண்டி உள்ளது என்று தந்தை கூறுகிறார். இந்த படிப்பிற்கேற்ப நாம் சென்று சூரியவம்ச தேவதை அல்லது சந்திர வம்ச கூடித்திரியராக ஆகி விடுவோம் என்பதை குழந்தைகள் அறிந்துள்ளார்கள். உண்மையில் அனைத்து பாரதவாசிகளின் தர்மம் ஒன்று ஆக இருக்க வேண்டும். ஆனால் தேவதா தர்மத்தின் பெயரே மாற்றி ஹிந்து என்று பெயர் வைத்து விட்டுள்ளார்கள். ஏனெனில், அந்த தெய்வீக குணங்கள் இல்லை. இப்பொழுது தந்தை வந்து தாரணை செய்கிறார். தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து அசரீரி ஆகி விடுங்கள் என்று கூறுகிறார். நீங்கள் ஒன்றும் பரமாத்மா அல்ல.

பரமாத்மாவோ ஒரு சிவன் ஆவார். அவர் அனைவரின் பிரியதர்ஷன் ஒரே ஒரு முறை சங்கமயுகத்தில் வருகிறார். இந்த சங்கமயுகம் மிகவும் சிறியது ஆகும். எல்லா தர்மங்களும் விநாசம் ஆகி விடும். பிராமண குலமும் திரும்பிச் சென்று விடும். ஏனெனில் அவர்கள் பின் தெய்வீக குலத்தில் டிரான்ஸ்ஃபர் ஆக வேண்டி உள்ளது. உண்மையில் இது படிப்பு ஆகும். ஒப்பிடப்படுகிறது. அவ்வளவு தான். அந்த விகார விசயம் என்பது விஷம். இந்த ஞானம் என்பது அமிருதம். இதுவோ மனிதனை தேவதையாக ஆக்கக் கூடிய பாடசாலை ஆகும். ஆத்மாவில் துரு ஏறி முற்றிலும் முலாம் போல ஆகி விட்டுள்ளது. அதை தந்தை வந்து வைரம் போல ஆக்குகிறார். சிவராத்திரி என்கிறார்கள். இரவில் சிவன் வந்தார். ஆனால் எப்படி வந்தார்? யாருடைய கர்ப்பத்தில் வந்தார்? அல்லது யாருடைய சரீரத்தில் பிரவேசம் செய்தார்? கர்ப்பத்திலோ வருவது இல்லை. அவர் சரீரத்தைக் கடனாக எடுக்க வேண்டி வருகிறது. அவர் அவசியம் வந்து நரகத்தை சொர்க்கமாக ஆக்குகிறார். ஆனால் எப்பொழுது மற்றும் எப்படி வருகிறார் என்பது யாருக்கும் தெரியவே இல்லை. சாஸ்திரங்களோ நிறைய படிக்கிறார்கள். ஆனால் முக்தி, ஜீவன் முக்தியோ யாருக்கும் கிடைப்பதில்லை. இன்னுமே தமோ பிரதானமாக ஆகி விட்டுள்ளார்கள். அதுவோ எல்லோரும் அவசியம் ஆக வேண்டி உள்ளது. எல்லா மனிதர்களும் மேடையில் அவசியம் ஆஜர் ஆக வேண்டி உள்ளது. தந்தை வருவதே கடைசியில் ஆகும். உனது வழியும் உனது கதியும் உனக்குத் தான் தெரியும் என்று அவரைத் தான் எல்லோரும் மகிமை பாடுகிறார்கள். உங்களுக்குள் என்ன ஞானம் உள்ளது. எப்படி நீங்கள் சத்தி செய்கிறீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தான் தெரியும். எனவே அவர் ஸ்ரீமத் அளிக்க அவசியமாக வருவார் அல்லவா? ஆனால் எப்படி வருகிறார்? எந்த சரீரத்தில் வருகிறார்? இது யாருக்குமே தெரியாது. சாதாரண உடலில் நான் வர வேண்டி உள்ளது என்று சுயம் அவரே கூறுகிறார். நான் பிரம்மா என்ற பெயர் கூட அவசியம் வைக்க வேண்டி உள்ளது. இல்லாவிட்டால் பிராமணர்கள் எப்படி உருவாக முடியும். பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார்? மேலிருந்து ஒன்றும் வரமாட்டார். அவர் சூட்சுமவதனவாசி அவ்யக்த சம்பூர்ண பிரம்மா. இங்கோ அவசியம் ஸ்தூலத்தில் வந்து படைப்பைப் படைக்க வேண்டி உள்ளது. நாங்கள் அனுபவத்தின் மூலமாகக் கூற முடியும். இவ்வளவு காலம் வருகிறார் மற்றும் செல்கிறார் என்று. நான் கூட நாடகத்திற்குக் கட்டுப் பட்டுள்ளேன், மேலும் என்னுடைய பாகம் கூட ஒரே ஒரு முறை வருவதற்கானது ஆகும் என்று தந்தை கூறுகிறார். உலகத்தில் உபத்திரவங்கள் நிறைய ஆகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. அந்த நேரத்தில் எவ்வளவு இறைவனை கூப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் நானோ எனக்கு குறிக்கப்பட்ட நேரத்தில் தான் வர வேண்டி உள்ளது. மேலும் நான் வருவது கூட வானபிரஸ்த நிலை ஆகும் பொழுது. இந்த ஞானமோ மிகவும் சகஜமானது. ஆனால் நிலையை அமைத்துக் கொள்வதில் உழைப்பு உள்ளது. எனவே தான் குறிக்கோள் மிகவும் உயர்ந்தது என்று கூறுவார்கள். தந்தை ஞானம் நிறைந்தவர் ஆவார். எனவே அவசியம் அவர் குழந்தைகளுக்கு ஞானம் அளித்துள்ளார். அதனால் தான் உங்களுடைய கதி மற்றும் வழி உங்களுக்கே தான் தெரியும் என்ற பாடல் உள்ளது.

என்னிடம் இருக்கும் சுகம் சாந்தியின் கஜானாவை குழந்தைகளுக்குத் தான் வந்து தருகிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். தாய்மார்கள் மீது ஏற்படும் இந்த கொடுமைகள் ஆகியவைக் கூட நாடகத்தில் பொருந்தி உள்ளது. அப்பொழுது தானே பாவக் குடம் நிரம்பும். கல்ப கல்பமாக இவ்வாறே திரும்பவும் நடைபெறும். இந்த விஷயங்களைக் கூட நீங்கள் இப்பொழுது அறிந்துள்ளீர்கள். பிறகு மறந்து விடுவீர்கள். இந்த ஞானம் சத்யுகத்தில் இருப்பதில்லை. அப்படி இருந்திருந்தால் அது பரம்பரையாக வந்திருக்கும். அங்கோ இப்பொழுதைய புருஷார்த்தத்தினால் பெற்ற பிராலப்தம் இருக்கும். இங்கு புருஷார்த்தம் செய்து கொண்டிருக்கும் ஆத்மாக்கள் அங்கு இருப்பார்கள். மற்றபடி ஞானத்தின் அவசியம் இருக்கும் வகையில் மற்ற ஆத்மாக்கள் அங்கு இருப்பதே இல்லை. யாராவது கோடியில் ஒருவர் தான் வெளிப்படு வார்கள் என்பதையும் அறிந்துள்ளீர்கள். மிகவும் நன்றாக உள்ளது... நன்றாக உள்ளது... என்று கூறுவார்கள். உதாரணமாக வெளிநாட்டில் யாரோ ஒரு பெரிய மனிதர் வெளிப்படுகிறார் மற்றும் புரிந்து கொள்கிறார் என்று வைத்து கொள்வோம். ஆனால் பட்டியில் எங்கே இருப்பார், என்ன புரிந்திருப்பார்? விஷயமோ சரிதான். ஆனால் பவித்திரமாக இருக்க முடியாது என்பார்கள். அட இத்தனை பேர் எல்லோரும் பவித்திரமாக இருக்கிறார்கள். திருமணம் செய்து ஒன்றாக இருக்கும் பொழுது கூட பவித்திரமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் பின் அவர்களுக்கு பரிசு கூட கிடைக்கிறது. இது கூட பந்தயம் ஆகும். அந்த பந்தயத்தில் முதல் நம்பரில் செல்லும் பொழுது 4-5 லட்சம் கிடைக்கும். இங்கோ 21 பிறவிகளுக்கு முழுமையாக இராஜ்யம் கிடைக்கிறது. சாதாரண விஷயமா என்ன? இந்த முரளியோ எல்லா குழந்தைகளிடம் போகும். டேப்பில் கூட கேட்பார்கள். சிவபாபா பிரம்மா உடல் மூலமாக முரளியைக் கூறிக்

கொண்டிருக்கிறார் என்பார்கள் அல்லது சகோதரிகள் கூறுகிறார்கள் என்றால் சிவபாபாவின் முரளி கூறுகிறோம் என்பார்கள். அப்பொழுது புத்தி முற்றிலுமாக அங்கு செல்ல வேண்டும். உள்ளுக்குள் அந்த சகத்தின் உணர்வு இருக்க வேண்டும். மிகவும் அன்பிற்குரிய பாபா நம்மை சதா சுகமுடையவர்களாக மனிதனிலிருந்து தேவதையாக ஆக்குகிறார். எனவே அவருடைய நினைவு சதா இருக்க வேண்டும். ஆனால் மாயை நினைவை நிலைக்க விடுவதில்லை. தியாகம் கூட முழுமையாக வேண்டும். இவை எல்லாமே பாபாவினுடையது ஆகும். இந்த நிலை முதல் தரமானதாக இருக்க வேண்டும். நிறைய குழந்தைகள் ஸ்ரீமத் பெற்றுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஸ்ரீமத்தில் அவசியம் நன்மை தான் ஏற்படும். வழியும் உயர்ந்தது. யாத்திரையும் நீண்டது ஆகும். பிறகு நீங்கள் இந்த மரண உலகத்தில் வரமாட்டீர்கள். சத்யுகம் என்பதே அமரலோகம் ஆகும்.

அங்கு நீங்கள் இறப்பதே இல்லை என்று அன்றைய நாள் பாபா மிகவும் நல்ல முறையில் புரிய வைத்திருந்தார். குஷியுடன் பழைய சட்டையை மாற்றி புதியதை எடுக்கிறீர்கள். பாம்பின் உதாரணம் உங்களுக்காக உள்ளது. வண்டியினுடையதும் உங்களைப் பற்றிய உதாரணம் ஆகும். ஆமையினுடையதும் உங்களுடைய உதாரணம் ஆகும். சந்நியாசிகளோ காப்பி செய்துள்ளார்கள். வண்டியினுடைய உதாரணம் நன்றாக உள்ளது. விகாரத்தின் புழுக்களுக்கு ஞானத்தை பூம் பூம் என்று ஊதி பரிஸ்தானத்தின் (சொர்க்கத்தின்) இளவரசிகளாக ஆக்குகிறீர்கள். இப்பொழுது நல்ல முறையில் புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும். உயர்ந்த பதவி அல்லது நல்ல நம்பர் எடுக்க வேண்டும் என்றால், உழைப்பு கூட செய்ய வேண்டும். தொழில் ஆகியவை கூட தாராளமாக செய்யுங்கள். அதற்கு நேரம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. பிறகும் நேரம் நிறைய கிடைக்கிறது. தங்களுடைய யோகத்தின் சார்ட் வேண்டும். ஏனெனில் மாயை நிறைய தடைகளை ஏற்படுத்துகிறது.

இனிமையான குழந்தைகளே தப்பித் தவறி கூட இப்பேர்ப்பட்ட மிகவும் அன்பிற்குரிய தந்தை அல்லது மணமகளை ஒரு பொழுதும் கை விட்டு விடாதீர்கள், ஒரு பொழுதும் அப்பேர்ப்பட்ட மகா மூர்க்கர் ஆகி விடாதீர்கள் என்று பாபா குழந்தைகளுக்குத் திரும்பத் திரும்ப புரிய வைக்கிறார். ஆனால் மாயை அவ்வாறு ஆக்கி விடுகிறது. இப்பொழுது முன்னால் போகப் போக நீங்கள் பார்க்கப் போகிறீர்கள்! யார் சமர்ப்பணம் ஆகி இருந்தார்களோ, மிகவும் நன்றாக சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களைக் கூட மாயை என்னென்ன நிலைமைக்குள்ளாக்கி விடுகிறது. ஏனெனில் ஸ்ரீமத்தை விட்டு விடுகிறார்கள். எனவே இப்பேர்ப்பட்ட பெரியதிலும் பெரிய மகா மூர்க்கர் ஆகி விடாதீர்கள் என்று பாபா கூறுகிறார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. தந்தை மூலமாக கிடைத்திருக்கும் சுகம் சாந்தியின் கஜானாவை அனைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். ஞானத்தின் மூலம் நமது நிலையை அமைத்து கொள்வதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும்.
2. தேய்வீக குணங்களை தாரணை செய்வதற்காக தேக உணர்வை மறந்து தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து, அசரீரி ஆகி ஒரே ஒரு பிரியதர்ஷனை நினைவு செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: இதய இராமனான தந்தையின் நினைவு மூலமாக மூன்று காலங்களையும் நல்லதாக ஆக்கிக் கொண்டு விடும் இச்சைகளிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகுக !

எந்த குழந்தைகளின் இதயத்தில் ஒரே ஒரு இதய இராமனான தந்தையின் நினைவு உள்ளதோ அவர்கள் எப்பொழுதும் ஆஹா! ஆஹா! என்ற கீதத்தை பாடிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்களது மனதிலிருந்து கனவில் கூட ஐயோ என்ற வார்த்தை வெளிப்பட முடியாது. ஏனெனில் எது நடந்ததோ அதுவும் ஆஹா, எது நடந்து கொண்டிருக்கிறதோ அதுவும் ஆஹா! மற்றபடி, எது நடக்கப் போகிறதோ அதுவும் ஆஹா! மூன்று காலங்களுமே ஆஹா! ஆஹா! ஆகும். அதாவது நல்லதிலும் நல்லது ஆகும். எங்கு எல்லாமே நல்லதாக (அச்சா) உள்ளதோ அங்கு எந்த ஒரு இச்சை (இச்சா) உருவாக முடியாது. ஏனெனில் எல்லா பிராப்திகள் இருக்கும் பொழுது தான் அச்சா என்பார்கள். பிராப்திகளில் நிறைந்து இருப்பது தான் இச்சா முக்தராக (விடுதலை) ஆவது ஆகும்.

சுலோகன்: ஆவேசம் அல்லது ஆணவத்தின் சம்ஸ்காரம் வெளிப்படக் கூடாதவகையில், சம்ஸ்காரங்களை அந்த அளவிற்கு குளிர்த்தியாக ஆக்கி கொள்ளுங்கள்.